

partiers side forleden blev stillet krav om, at der f.eks. skal være flertalsafgørelser i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, eller når der som i dag lægges op til, at nogle partier vil have en fælles mønt, er der tale om, at man lægger nye overstatslige elementer ind, og det har vi klart sagt at vi ikke vil være med til. Jeg forstår også, at hr. Klaus Hækkerup klart siger, at Socialdemokratiet heller ikke vil have flere overstatslige elementer ind.

Så er der en række andre spørgsmål, som melder sig, bl.a. om miljøgarantien. Her har vi sagt fra Enhedslistens side, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at få tilbagerulninger af Unionen, som vi kalder det, som f.eks. en styrkelse af miljøgarantien. Det ville være en tilbagerulning af Unionen at få det ind i Traktaten og at få andre af den slags konkrete traktatændringer, vi har diskuteret i dag.

Vi er ikke et alt eller intet-parti. Vi siger ikke, at vi skal have alle disse forslag igennem, for at vi kan gå ind for slutresultatet. Vi har det princip, at vi stemmer for forbedringer her i Folketingssalen, når det er muligt, både store og små forbedringer. Vi vil bare ikke betale for dem ved at acceptere – og det er jo det, hr. Kent Kirk lægger op til – at for at opnå flertal for f.eks. at udbygge nærhedsprincippet skal Enhedslisten til gengæld støtte nogle af hr. Kent Kirks forslag om overnational udenrigspolitik eller fælles mønt, eller hvad det nu kan være.

Hr. Kent Kirk nikker, så jeg har opfattet hans melding rigtigt. Men det er netop det, vi ikke vil. Det har jeg sagt meget klart, og derfor har jeg også meldt i tirsdags, at jeg anser det for fuldstændig umuligt, at der kan indgås en aftale om det spørgsmål mellem Venstre og De Konservative på den ene side og Enhedslisten på den anden side. Det er stjerneklart, også efter det, vi har drøftet her i dag.

Men det er til gengæld ikke udelukket, at der kunne opnås en aftale mellem Enhedslisten og Socialdemokratiet, især set på baggrund af meldingen fra hr. Klaus Hækkerup om, at man ikke ønsker at få flere overstatslige elementer ind i Unionen. Det er ikke udelukket, at Enhedslisten og Socialdemokratiet kan holde sig på talefod i denne sag, bestemte ikke, og det er jo en meget god afslutning på debatten i dag. Det er Fremskridtspartiet, SF og Socialdemokratiet, som under debatten i dag har givet signaler, som giver mulighed for en positiv udgang på det hele, og det er da dejligt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Lige så vel som Fremskridtspartiet gerne forhandler med eksempelvis Enhedslisten – også om EU-spørgsmål – går jeg ud fra, at Enhedslisten også vil forhandle med De Konservative og Venstre osv. for at nå til enighed, hvis det kan lade sig gøre.

Jeg vil godt sige for mit vedkommende, at når vi diskuterer disse spørgsmål – jeg nævnte det også i tirsdags, jeg har nævnt det tidligere, og jeg vil nævne det igen – har Fremskridtspartiet ingen ultimative krav. Vi har nogle ønsker, og hvis vore ønsker i rimeligt omfang tilgodeses ved de forhandlinger, der eksempelvis bliver om et dansk memorandum forud for regeringskonferencen, er vi selvfølgelig også villige til at lægge stemmer til et sådant memorandum og anbefale et ja. Der vil være en afvejning, men vi går ikke ind i sådanne forhandlinger med nogen som helst ultimative krav. Det skal blot være sagt krystalklart, så alle har kunnet høre det.

Vi har haft en anden debat sideløbende med debatten om de konkrete beslutningsforslag, og den debat gik på Europa-Parlamentets rolle. Hr. Kent Kirk og jeg havde en udveksling af synspunkter om, hvorvidt Europa-Parlamentet skulle have lovgivende kompetence eller alene kontrolbeføjelser, om man måske burde indskrænke dets nuværende magt, eller om det eventuelt helt skulle nedlægges.

Baggrunden for den diskussion er jo, at Lone Dybkjær i dag udtaler i B.T., at Europa-Parlamentet enten skal have ændret sine beføjelser markant eller også skal nedlægges. Det er et interessant signal fra en person, som er medlem af den liberale gruppe i Europa-Parlamentet, medlem af Det Radikale Venstre og tidligere minister her i Danmark, og derfor synes jeg egentlig, at vi ikke skal undlade at nævne denne udtalelse under diskussionen her i dag: Enten skal Europa-Parlamentets beføjelser altså ændres mærkbart, eller også skal man nedlægge Europa-Parlamentet.

Jeg siger det her og nu, fordi jeg ikke nåede det tidligere, og jeg vil slutte med et spørgsmål til udenrigsministeren, som endnu er til stede i salen: Hvad siger den danske regering til en sådan udtalelse, og hvad er udenrigsministerens kommentar egentlig? Jeg håber, det er muligt – når nu udenrigsministeren har ulejlighed sig med at være til stede i så lang tid her i salen – at få udenrigsministerens kommentarer til disse markante udtalelser, som jo er meget væsentlige